

T6 – Tranen gelachen

De regen verpest een middag in maart,
tenminste dat had ze gedacht
Maar 'k heb in m'n hoofd nog wat zonlicht bewaard,
dus ik ben de laatste die lacht.

En met zonder jas, stap ik naar buiten,
begin ik m'n tocht vol goeie moed
Ik moet me inhouden niet te gaan fluiten,
zo loop ik de zon tegemoet.

Vandaag zie ik m'n vrienden van vroeger,
gewoon om te zien of er ergens iets zit
van die jongens in ons die nergens om vroegen
die niet wilden weten wat zwart was of wit

Ik heb tranen gelachen, onnozel gedaan
en tenslotte tevreden... het licht uitgedaan.

Ik word begroet met een klap op m'n schouder,
hoe is het met jou, eerste grap eerste glas
Hier in dit licht zijn we nauwelijks ouder,
even een stilte dan lachen we pas.

Eén voor één druppelt het binnen,
de mannen van toen veranderen nooit
Maar toch is er nog zoveel nieuws te verzinnen
de mannen van toen veranderen nooit.

Ik heb tranen gelachen, onnozel gedaan
en tenslotte tevreden... het licht uitgedaan.

De sterren voorspellen een ochtend in maart
die fluistert de lente begint
en ik kan hier op dit uur geen taxi meer krijgen
maar het maakt me niet uit... de lente begint.

(Instrumentaal)

Ik heb tranen gelachen, onnozel gedaan
en tenslotte tevreden... het licht uitgedaan.
Ik heb tranen gelachen, onnozel gedaan
en tenslotte tevreden... het licht uitgedaan – het licht uitgedaan.
Hmmm hmmm hmmm...